

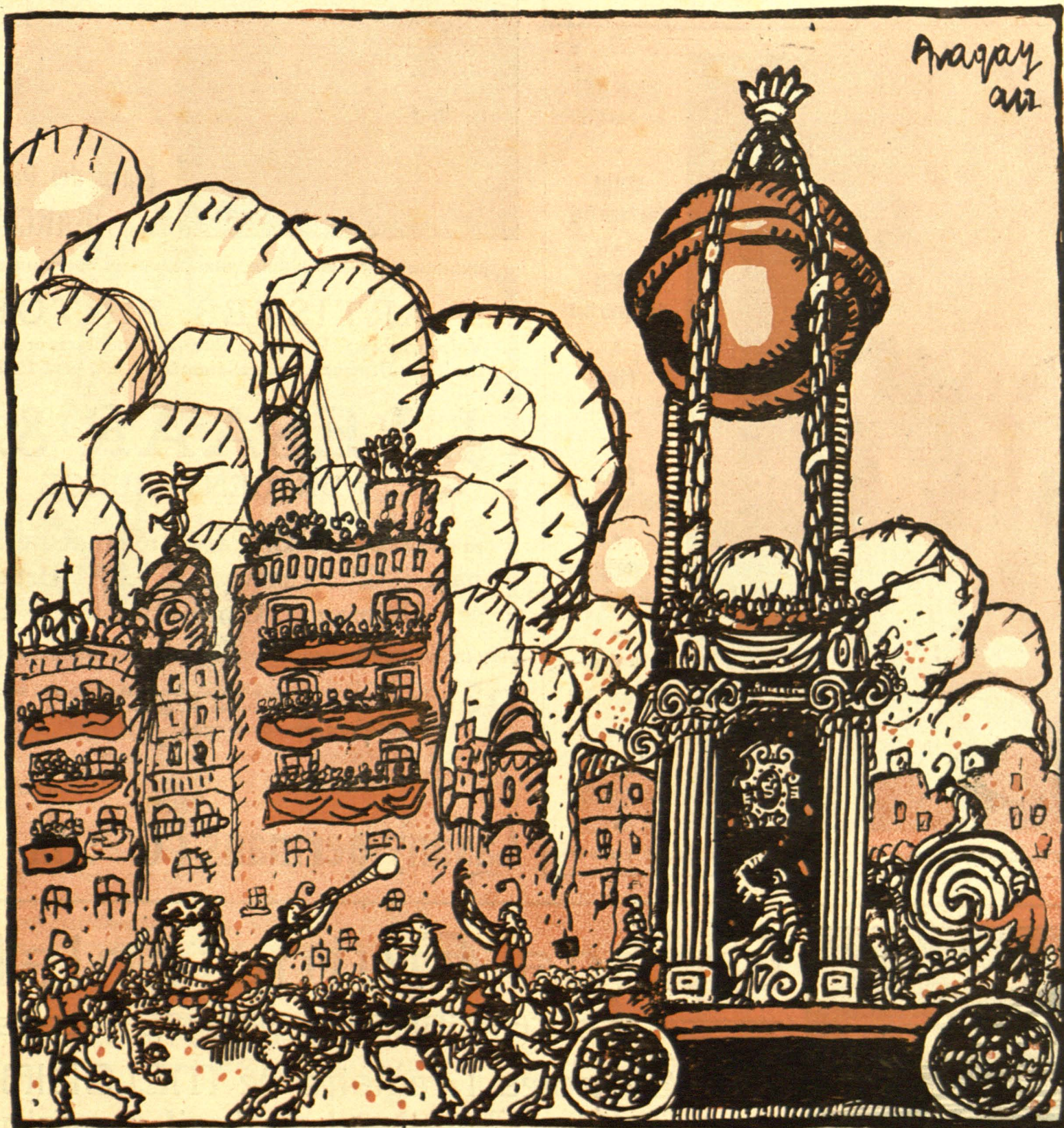
PICAROL

ANY I : NUM. 1

20 CENTIMS

10 DE FEBRER DE 1912

L'ARRIBADA TRIOMFAL DEL «PICAROL»

Dibuix den Josep Aragay

CASA ESPECIAL

EN
ARTICLES DE VIATGE

PETAQUES, TARJETERS, &

Rambla de Canaletes, 5 : BARCELONA

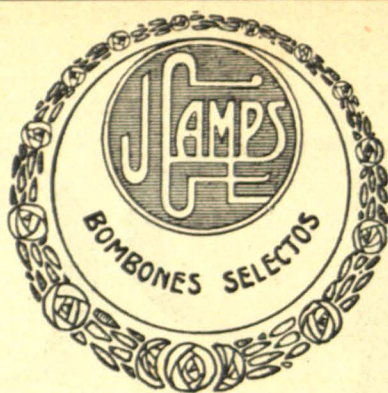
ANTIGUITATS

COMPRA • VENDA

J. Dalmau

Portaferriça, 18
BARCELONA

Galeria d'art contemporani
Motllures : Encadrements

FABRICA DE XOCOLATES
Confiteria i Pasticeria

Despatx Central: Salmeron, 15 - Telefon 3875
Sucursal: Plaça Santa Agna, 18
Fàbrica: Argüelles, 406 (Granvia Diagonal)
BARCELONA

CALEFACCIO CENTRAL KÖRTING

Plaça del Palau, núm. 16
: BARCELONA :

BUENOS AIRES
Gran Premio 1911

•
VENECIA
Gran Premio 1908

•
MADRID
Gran Premio 1907

•
PARÍS
Gr. Concours 1909

•
PARÍS
Gran Premio 1909

•
ZARAGOZA
Gran Premio 1908

•
VENECIA
Gran Copa 1908

•
LONDRES
Gran Premio 1907

BARCELONA: PRIMERA MEDALLA 1907

: ARTISTES PINTORS :

Voleu emmarcar les vostres obres amb motllures artistiques i estil-
lisades?... Demaneu sempre'ls models nous, pera 1912, de la casa

J. LESAAR & CIE

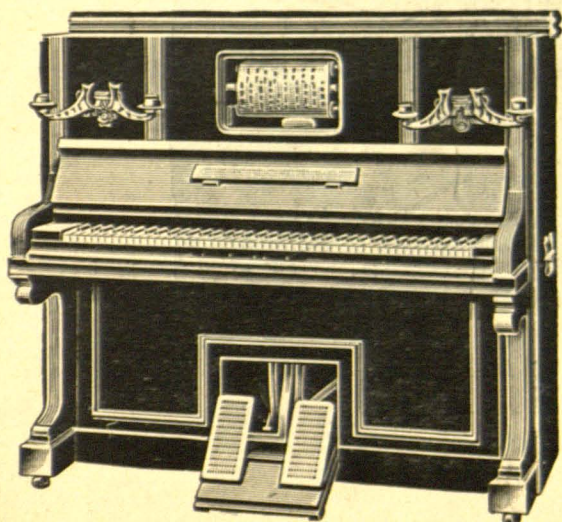
DE GENTBRUGGE

en les tendes de J. B. Parés : Pinacoteca : Re-
nart i C.^a : Esteva i C.^a : Al Bruch : Jo-
sep Dalmau : Camil Benites : etc., etc.

Desitgeu llogar un automobil modern, luxós, amb o sen-
se taxímetre, pera fora o dintre de la ciutat?
Telefoneu als numeros

245 267 297 370 2808 (garage)

Casany germans i C.^a : EL SPORT

Pianos Autopianistes

CHASSAIGNE FRÈRES

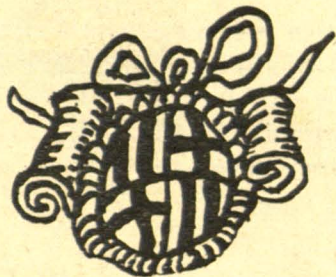
65 notes i registre de MELODIA

Sòlids, Artístics i de facil maneig

PREU FIXE: 2,500 PESSETES

ROLLS-AEOLIAN : IMPERIAL : F.I.R. S.T.

PASSEIG DE GRACIA, 38 : TELEFON NUM. 2363 : BARCELONA

PORTALADA

o més cal llegir la crida que l'Empresa d'aquest periodíc ha llençat i extès per tot el món, pera fer-se carreg del camí que'l PICAROL seguirà, ara que se li han obert de bat a bat les portes de la plaça publica.

Es molt cert que anunciar el curs que farà la present Revista no es tant senzill com anunciar el curs de la professó, o'l curs d'una cavalcada o bé'l curs d'una retreta militar que al sò dels seus clarins la gent meravellada se fa enrera pera veure-la passar. El curs que farà'l PICAROL es tant difícil de predir com el d'una malaltia, davant de la qual la ciencia no pot fer més que plegar els braços i esperar.

Sempre hem cregut que'l bon camí es drecera, i, per lo tant, lluny de nosaltres el proposit d'empendre la ruta per viarany i aregalls que mai la petja humana ha trepitjat, seguirem l'ampla carretera per ont majestuosament han arribat a la gloria ls principals moviments de que les ultimes investigacions historiqués ens parlen.

La pau i la tranquil·litat precediran el nostre carro, assegut sobre dos jocs de rodes, quals fusells de ferro forjat no fallaran així com així.

El gran art es el nostre Idol, a l'entorn del qual

anirem caminant com un sol home, picant amb els bastons de la xirinola, perquè la molta gent que d'un cap de dia a l'altre passa per la Rambla, se fixi en aquest Idol que traginem i que es considerat per nosaltres i per tots els que tenen cara i ulls com el més preuat dels tresors.

A fi i efecte d'arribar allí ont anem i de complir el nostre programa, sortirem en professó avui dissabte, dia 10 de Febrer, a les quatre quarts de cinc de la tarda, arreglerats de la manera que a continuació s'expresa: Davant de tots, com es de suposar, el director de palla, vestit de les festes; després el director efectiu, caminant amb tota prosopopeia i portant un mocador de pinzells al braç; al seu costat, però quedant-se un si es o no es endarrera, vindrà'l que li fa de segon, portant plomes, tinter i paper blanc; després, procurant que la professó no's trenqui, hi figuraran tots els literats de Barcelona que no's donguin vergonya d'esserhi.

Darrera del cos de redacció i col·laboració, vindran els empresaris veritables i ls que treuen la cara, seguint a continuació el cos de subscriptors i'l cos d'anuncians, cloent-se la comitiva amb el personal administratiu i demés empleats de la casa.

Aquesta lluida corrúa sortirà a l'hora senyalada

de la redacció i administració del PICAROL, València, 247, agafant Passeig de Gràcia avall, Plaça de Catalunya, Rambla de l'aigua de Canaletes, Rambla dels aucells, Rambla de les Flors, Pla de la Boqueria, Rambla del Rovell de l'ou, trencant pel carrer de Ferran, Plaça de la Constitució, carrer de Jaume I, Plaça de l'Àngel i carrer de la Princesa, desde aont se dirigiran al vuid que tots els periodics vénen a omplir quan surten a la llum publica per primera vegada.

Poca cosa més hem de dir als qui tenen la noble missió de contemplar els nostres esclatants dibuixos i llegir els nostres modestos escrits. No podem fer sinó desitjar-los fervor i entusiasme, assegurant-los, ara que ve a tom, que comptin amb nosaltres en tot i per tot, ja que no hem de repetir que'ns tenen al seu costat, ara, sempre i en tot temps.

Pit i fòra, doncs, caigui qui caigui, i morin els covards.

Entesos amb els que d'avui en endavant han d'esser els nostres consumidors, passarem a saludar a la premsa en general sense distinció de matisos, jurant, amb la mà al pit, eterna amistat als que vénen a esser desd'ara'ls nostres companys de glories y fadigues.

OPORTUNITAT

Dibuix den Manuel Humbert

- Quina llastima! De manera que està decidida a retirar-se a un convent?
- Vostè m'ha acabat de decidir.

Nogués

EL CAÇADOR PROFESSIONAL

— La meitat de caçadors de fama d'aquests voltants vénen a proveir-se en el meu sarró.

Dibuix den F. X. Nogués

MOSTRA DE LES OBRES DE L'IU PASCUAL AL FAIANÇ CATALÀ

ERVELL d'or, amb circumvolucions de plata, l'eximi artista Iu Pascual, alt com un Sant Pau i ros com un fil d'or, presenta a la distingida concurrencia la seva darrera cullita, feta la tardor passada a la comarca d'Olot.

D'estil tendre i regalat, desde'l dia en que va començar fins ara ha anat augmentant cada any, en les cullites que ha fet, la gràcia dels fruits, aont els àngels i els aucells hi canten.

Amb els ulls entelats per l'alè de l'amor, el pintor a qui fem referencia ha anat xuclant les dolceses que se li presentaven, fins a formar les meravelles exposades al Faianç Català.

Xuclant, xuclant, ha arribat a empapar-se tot ell d'aquella xopa bresca, i quan entre les boires ha pogut ovirar la presència que fan els arbres i les montanyes, ha procurat vestir tanta grandesa amb les flonges vestidures, i lo més bo es que ho ha conseguit, com se pot veure a l'exposició objecte d'aquesta crítica.

Ditxosa paleta y ben nada la que, tenint la gran sort de reposar al braç d'aquet diví pintor, ha sumministrat, de pinzellada en pinzellada, els colors que han servit pera tant enlairat comès.

Aital paleta voldria esser el crític que suscriu pera desfer-se en els esmentats colors, però ja que en aquest món no ho podem esser tot, s'accontenta desfent-se en alabances perquè'l pintor segueixi el camí triomfal del que'l matex exit en persona li aparta les

cortines, mentres el públic, format per persones de la més alta distinció, compra las peces exposades en aquelles quatre parets, com si la sala fos una fira que se celebrés cada any per aquesta diada.

El PICAROL ha de consignar en els seus anals la mai vista i per demés inusitada venda d'obres que ha fet l'Iu Pascual, venda que parla tant a favor d'aquest com a favor dels compradors, que han donat aquesta vegada senyals d'un gust que anuncia encoratjadors i esplendorosos temps pera les arts plastiques catalanes.

FRANCESC PUJOLS

— *I si resultés que, al cap i a l'últim, lo millor de l'Aixample de Barcelona — fos « la quadricula » ?* — XENIVS.

— *Una comedia dels Quintero recorda un exercici de carabina al circ. En lloc del blanc amb rengleres d'ous, un seguit de xistos. Pam, pam, pam !... Depressa, depressa, depressa !... I aquests Brothers abominables, els encerten tots !* — XENIVS.

— *Tot sabran perdonar-te'ls homes, — totes les faltes, tots els crims, — tret del crim de no demanar perdó.* — XENIVS.

BALADA DELS SET PECATS CAPITALS

SONET

Han trucat als meus dintres, com qui truca a un hostal.
Venien turbulents i empenyien la porta :

— Si viva no'ns obriu, mestreja, així com cal,
deixondireu la mandra i haureu d'obrir-nos morta.

— Entreu, els cavallers ; no ha de mancar-vos jas, —
poruga'ls responia, amb aire d'hostalera,
mon anima...

Eren set ; deixaven a son pas
els estels de la nit aixuts al seu darrera.
— Ens donareu menjar. —

Mon anima'ls servia,
perduda l'esma, sense gosar a dir paraula.
— Ens vessareu el vi joïós damunt la taula,
i beureu de set copes. —

Mon anima obeïa.

Se m'han jugat l'hisenda als daus. Per no renyí,
s'han jugat qui dels set ha de dormir amb mi.

DAVID G. DANDY, Esq.

Català de J. M. López-Picó

— *La dòna que s'assembla de cara a la que us estima,
pot arribar a estimar-vos també.* — XENIVS.

— *Fes el bé com aquell qui canta segons mesura, caminant tot sol pel mig del bosc.* — XENIVS.

Fayans Català

SANTIAGO SEGURA, S. C.

Objectes artístics / Bronzos / Ferros forjats / Majoliques / Porcellanes
Cristalls / Serveis pera tè / Vaixelles / Bomboneres pera tornabodes
✕ Perfumeria / Locions i dentífrics, especialitat del Fayans Català ✕

Galeria permanent d'Exposicions d'art

Corts Catalanes, 615 : Telefon 1884 : BARCELONA

Els millors anuncis transparents sobre paper GLACIER, aplicables al cristall,
són els que fabrica l'important casa

M. Cav, Stevenson & Orr, Limited
BELFAST & LONDRES

□ □ □

ES EL SISTEMA MÉS PRACTIC DE PROPAGANDA

□ □ □

Unic agent per la venda: **J. FONOLLEDA SERRA**

Ronda Sant Pere, 45 • Telefon 449 • BARCELONA

ROYAL

RAMBLA ESTUDIS, 8

TELEFON 2671

CONFITERIA

PASTELLS : DOLÇOS : CREMES I CHANTILLY'S : BOMBONS
I OBJECTES PERA REGALS : MARRONS GLACÉS : FRUITS GLACÉS

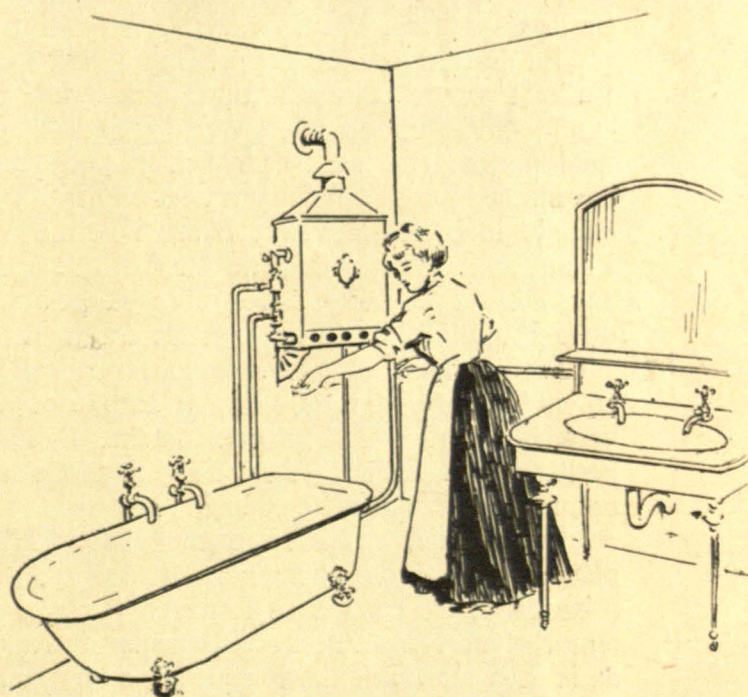
SALÓ DE TE

XOCOLATES : LLET : CACAU : PONCHES : SANWICHES

RESTAURANT

SERVEI A LA CARTA : PANACHES : OSTRES : VINS I XAMPANYS
BANQUETS I «LUNCHS» A DOMICILI : FABRICACIÓ EXCLUSIVA DE
PA ROYAL, EXQUISIT PERA TAULA

Lavabos, Banyeres, Escal-
fadors pera Bany i Lavabo,
Water-Closets, & &

JAUME SAURET

7, PELAI, 7

BARCELONA

PICAROL

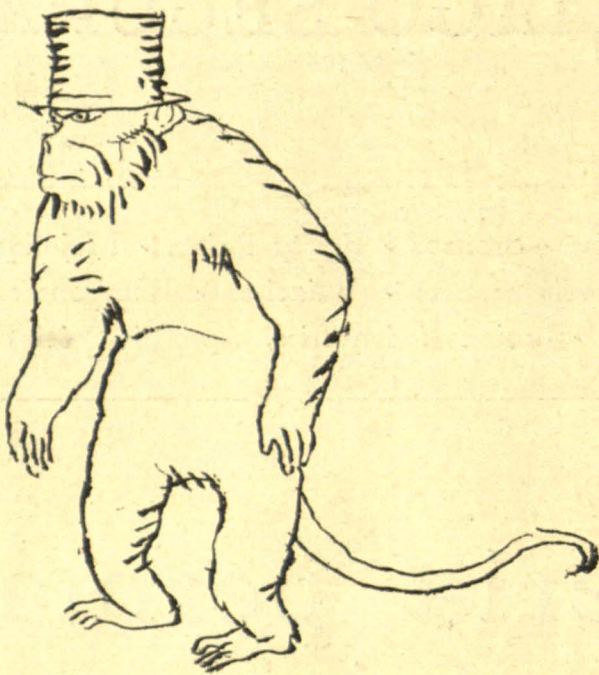
REVISTA HUMORISTICA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
VALENCIA, 247; BARCELONA

PREU: 20 CENTIMS

• SURT ELS DISSABTES

VALENTÍ GERMANS
JOIERS
P. de Gracia, 39 : BARCELONA

EL MICO POETA

ERA un mico verd; qui sab d'aont havia vingut! Potser dels boscos africans embullats com la cabellera dels negres que en ells viuen; potser d'aquells volcans de verdor i suc gelatinosos i aucells de tots colors i mosques d'or i llum, que fan avorrir el Brasil i les Guayanes a tot aquell qui no parli amb la boca empastada de mèl, no tingui mandra i no sapiga servir-se del revolver; potser de Java, de Borneo o qualsevol altra de les illes, que com paradisos terrenals pera les besties feres, i com a planter de febres pera l'home blanc, brollaren del mar Pacífic.

La qüestió es que era un mico verd i engaviat. En el Parc de la nostra Barcelona també n'hi ha, o n'hi havia, un de mico verd i engaviat; però'l del qual parlem era més verd. Tenia'l pèl que per lo envellut i per la color hauria fet morir d'enveja an aquells miquets de vellut blanc i vermell, o rosa i blau, amb la carcanada de filferro, que fa sis o set anys eren la mercaderia més estimada pels baladrers de la Rambla i l'ilusió de totes les criatures.

Perfectament; el nostre mico arribà a Barcelona en els jorns d'hivern, que canten amb forts vents i's vesteixen amb neus i ploren tristament amb pluges perllongades. Com es natural, l'animaló s'arupí en un angle de la gavia i començà a somniar.

En somnis, vestia'ls troncs pelats dels nostres platans, que esdevenien per ell caobes, sicamors o baobabs; els pardals se tornaven lloros, i la suau remor d'una fonteta l'estrepitós tronar de les cascates de la seva terra furienta. Perquè per molt que'ns pesi,

la terra deixa senyal, i un porc mallorquí pensaria en les figues de sa illa encara que li donessin pinya d'America; igual que un fill de Sitges anyora les peres de sa blanca vila quan a Santiago o a Nuevitas o a Matanzas menja nyames i bananes.

Tornant al mico verd, direm que restà ensopit mentres fou hivern; després vingué la flairosa primavera i'ls seus ulls, acostumats a una verdor perpetua i després esmortuits pels grisos i daurats dels nostres Novembres i Desembres, Janers, Febrers i Marços, s'encengueren com s'encén un bosc a l'Agost, o'l foc de Sant Joan al Juny o'ls fanalets a la veneciana al Juliol. S'encengueren sos ulls i s'encengué tot ell. El mico verd esdevingué poeta.

Ja havia nascut, doncs, el poeta; ara faltava fer-lo, refinar-lo. Ah! si aquelles mans tant habils en pelar bananes o en desclofollar cacauets haguessin sabut moure una ploma; ah! si aquella cara, feta exprofés pera lo grotesc, hagués pogut donar idea de lo tendre i de lo tragic! No era possible, però un mico té molta manya, i un poeta, es sabut, pareix, sia com sia.

Un dia trobà'l procediment, simple, simplissim. D'aleshores, sonets, cançons, odes, madrigals i'l que demanin brollaren del mico verd com l'aigua d'una font d'alta montanya; abundants com ella, frescos aiximateix com ella.

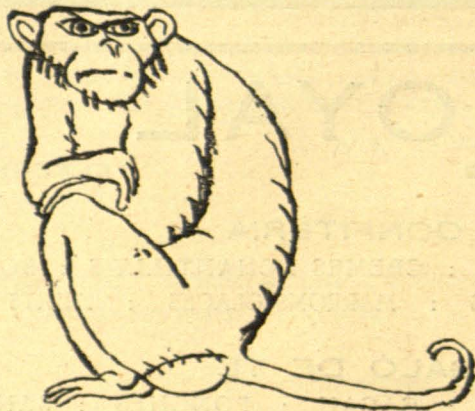
Que com?

Senzill. Volia fer un endecasilab? Saltava ritmicament catorze barrots de la gavia. Volia fer un alexandri? Ne saltava setze, i així, a silaba per barrot, compongué sos grans poemes lloant la nostra natura variable; lloant els nostres fruits dolços com mèl i sucosos com el terror d'una selva tropical; planyent el seu captiveri, perquè, en l'afany de grandesa de tots els poetes, ell hauria volgut fer els versos d'arbre en arbre del bosc en lloc de fer-los de barrot en barrot de la sempre esquifida gavia.

Ah!... Amb la cua duia el compas, i quan un vers li sortia dolent, saltava al revés.

R. REVENTÓS

Il·lustracions den F. X. Nogués

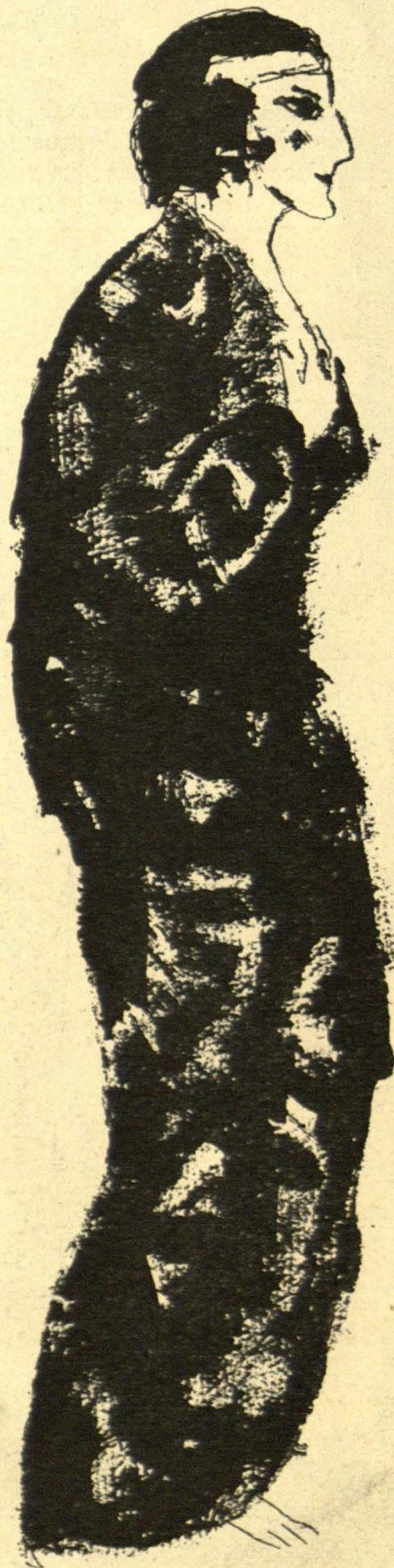
Dibuix den Manuel Humbert

LA TORTOLA VALENCIA, BALLARINA NOUCENTISTA

FA quinze dies que a Novedats hi havia una graciosa ballarina que's diu Tortola Valencia. El nom no fa la cosa, i menys encara pot fer una ballarina. O sinó, fixeuvos en la varietat de noms de tota mena que en els cartells, programes i anuncis en els diaris de la nostra Barcelona, fan venir ganes de fugir dels llocs aont se balla. Lo que menys de notable pot oferir la Tortola es el seu nom. Si l'hagués d' aconsellar li diria que sen triés un altre. Però ella no ha de ballar gaire per Espanya, i a fòra d'aquí, com que no l'entenen, el troben bonic, de la mateixa manera que nosaltres fa deu anys ens semblava Deu-sab-lo que volia dir el nom del tantes vegades celebrat autor de *La Walkyria*.

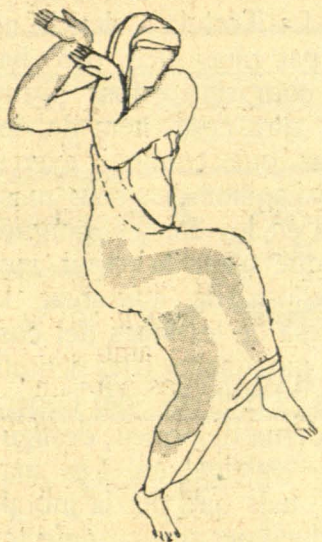
Com deiem, la Tortola Valencia es una ballarina. Però a la seva manera. Les ballarines d'ara, — les que veiem al Liceu quan fa fred, i vèiem abans al Teatre del Bosc quan la xafogor empeny als barcelonins cap a les agradables altures de Gracia i Sant Gervasi, — no ensenyen la carn de les cames perquè diuen les senyores que no està bé; fan saltirons; alcen els braços, mouen el cap, somriuen, corren de puntetes i s'agafen les unes a les altres per la punta dels dits color de rosa, mentre l'orquestra mareja amb la música carrinclona d'un *ballet*. Dónes bé: la Tortola, criada lluny d'aquí, en la grisa i ploviscosa ciutat de Londres tant coneguda per les seves marques de corbates i bastons com per la seva fabricació de monocles, sen donaria vergonya de ballar així. Ella dança com el dia de demà ho faran totes les ballarines i com ja comencen a fer-ho les que s'estimen una mica. Talment, que mereix el dictat de noucentista.

* *

I, naturalment: va passar lo que havia de passar. La Tortola no es plat pera tothom. No més va agradar a les persones de bon gust i de purs sentiments artístics. Tots els artistes de Barcelona van anar a veure-la i tots ne feien *croquis*. Aquesta dòna surt a les taules amb una roba fosca enrotllada al cos com una túnica de gasa; les cames i ls braços a l'aire; o bé, quan interpreta dances egipcies, amb una vesta morada i verda que l'envolta de cap a peus, amotllant-se a les línies plenes del seu cos aont la gracia de la bellesa sembla aturada en les suaus ondulacions, en les sobtades eminències d'un marbre transformat pels deus en carn. Pera dir com balla no hi han paraules. S'ha de veure, per creure-ho. Tots els qui no anaren a contemplar-la de sis a set de la tarda o de dotze a una de la nit, prou castigats estan perquè ara nosaltres volguem fer més viva la recança que deuen sentir a hores d'ara, fent en aquestes pàgines una descripció de la seva manera de ballar.

I una ballarina així no fou esperada amb el neguit amb que fa dos mesos esperaven totes les classes socials de Barcelona a la *Goya*. Si bé ho esbrinessim, trobariem la raó d'aquesta indiferència en el fet d'haver-se dit que la Tortola ballava no més que dances sagrades. Si avui dia la gent es tant descreguda, que no creu que sigui possible fer sagrada la dança, quan precisament les monges primitives, les sacerdotesses, lo primer que aprenien, després dels misteris, eren les dances! Els déus antics eren tant a la mesura dels seus creients, que tots eren uns en judicar amb gran coneixement de si una *pirrica* o una *kybile* era ben ballada o no. I la dança que en el pervindre agradarà als intel·ligents i a les multituds, serà aquesta mateixa dança del passat, si hem de creure a una distingida ballarina ianki que ara es a París

i que's nomena Isadora Duncan. Diu aquesta senyora que balla tota nua, quan li deixen fer, amb tot i esser coneixedora de la filosofia de Pitagores i creure en la divinitat de Richard Wagner. Com ara hi ha vaga de ballarines a l'*Opera*, de París, perquè demanen la jornada de mitja-hora, la Duncan ha estat victima d'una *interviù*, a conseqüència de la qual ens ha fet saber que si les coses del món

se mouen el mateix ara que fa tots els mils anys que vulguin, i si'l sol segueix com abans la seva via esplendorosa, plena de joia i de majestat, sense que ningú se n'extranyi, no hi ha cap motiu perquè les ballarines no ballin i's moguin de la mateixa manera que en els temps de Taïs, que dançava sota'l cel lluminós d'Alexandria en els temps dels Pares de l'Església.

*
*
*

— Aparta-t d'aquí terra, que't trepitjarem.
— No hi fa res. No veieu que soc mort?

Dibuix den Marian Pidelaserra

Dibuix den Marian Andren

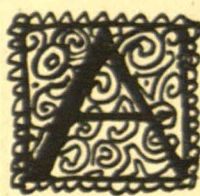
DAVID

La Tortola Valencia no es pas pitagorica, però balla com si ho fós. Si no per altra cosa, hem de desitjar que continui exercitant l'agilitat dels seus muscles en les dances antigues perquè tenen la virtut maravellosa de conservar la puresa de les línies del cos. Els moviments i les actituds dels « ballets » de l'opera moderna deformen, desfiguren, enlletgeixen. Les mantes, més que per la moral, se duen per amagar defectes d'estructura física. I com que la Tortola, gracies als deus, no té cap defecte ni deformació per amagar-lo, ballaria nua si la deixessin fer. Si la voltessin d'estatues gregues, i'l llegidor havia de donar la poma a la més perfecta, com Paris havia de triar la més hermosa de les tres deeses candidates a la poma, jo crec que'l llegidor la donaria a la Tortola Valencia, la qual, amb la poma a la mà dançaria una dança helenica pera representar amb la mimica i amb les actituds les sempre desitjades abundors de la Primavera, les delícies de les matinades sense nuvols ni fred, i l'alegria reposada dels que en aquest món han trobat pera la seva sed la poma somniada.

ALEXANDRE PLANA

Ilustracions den Manuel Humbert

L'ANUNCI ES LA LLEVOR DE LA VENDA

ARTISTES i marxants, marxants i artistes, fabricants, representants i comissionistes, s'han de dar les mans sota la teulada del PICAROL i hi han de posar el coll pera aguantar-la.

Ja que Catalunya produeix, com aquell qui res, artistes i marxants, l'hora ha sonat de que'ls uns no tinguin un no pels altres, baratant, per

medi d'un equitatiu toquem i toquem, anuncis i obres d'art, obres d'art i anuncis.

Sabem que no podem viure de l'aire del cel, i sabem que com a bons germans, artistes i marxants, marxants i artistes, s'han de partir el pa, ajudant-se en lo que's pugui.

Els artistes estan disposats a ornamentar les planes del PICAROL de la forma més vistosa i més pro-

**S. A. FABRIQUE DE CHOCOLAT
ET DE PRODUITS ALIMENTAIRES**

Hors concours: Budapest 1907 et Madrid 1907; Grand Prix Paris 1904 et 1907; Grand Prix Naples 1904; Grand Prix Bruxelles 1905; Grand Prix Anvers 1907; Copenhague 1908; Como 1909. Médailles d'or et diplôme d'honneur: Munich 1905; Vienne 1906; Milan 1906 et 1908; Bâle 1910

De Villars

ESPECIALITATS

Chocolat au lait : Chocolat Orangia : Chocolat a la Noisette
Chocolat a la Banane : Chocolat a la Vanille : Nougat-Noisette

CACAO A LA BANANE: Lo millor pel esmorzar
CREME DE BANANES: Gran reconstituent
CHOCOLATS • BOMBONS • CACAOS

Exigésin-se en els bons Colmados y Confiteries

VIUDA DE E. TEXIDOR : DIBUIX I PINTURA : RDA. SANT PERE, 16; BARCELONA

Fco Lalellas i Cia
Clarís 15 Teléfono 2670

**CANÇONER
SELECTE**

PUBLICACIÓ DE
JOAQUIM PENA

VOLUM I. BEETHOVEN

- > II. SCHUBERT
- > III. SCHUMANN
- > IV. G. FAURÉ
- > V. J. S. BACH
(A punt de sortir)

Administració i dipòsit general: MUSICAL
EMPORIUM, RAMBLA DE CANALETAS, 9

De venda en els MAGATZEMS DE MÚSICA, LLIBRIES,
ASSOCIACIÓ WAGNERIANA I ORFEÓ CATALÀ

Hospital, 49 : BARCELONA

LA PINACOTECA

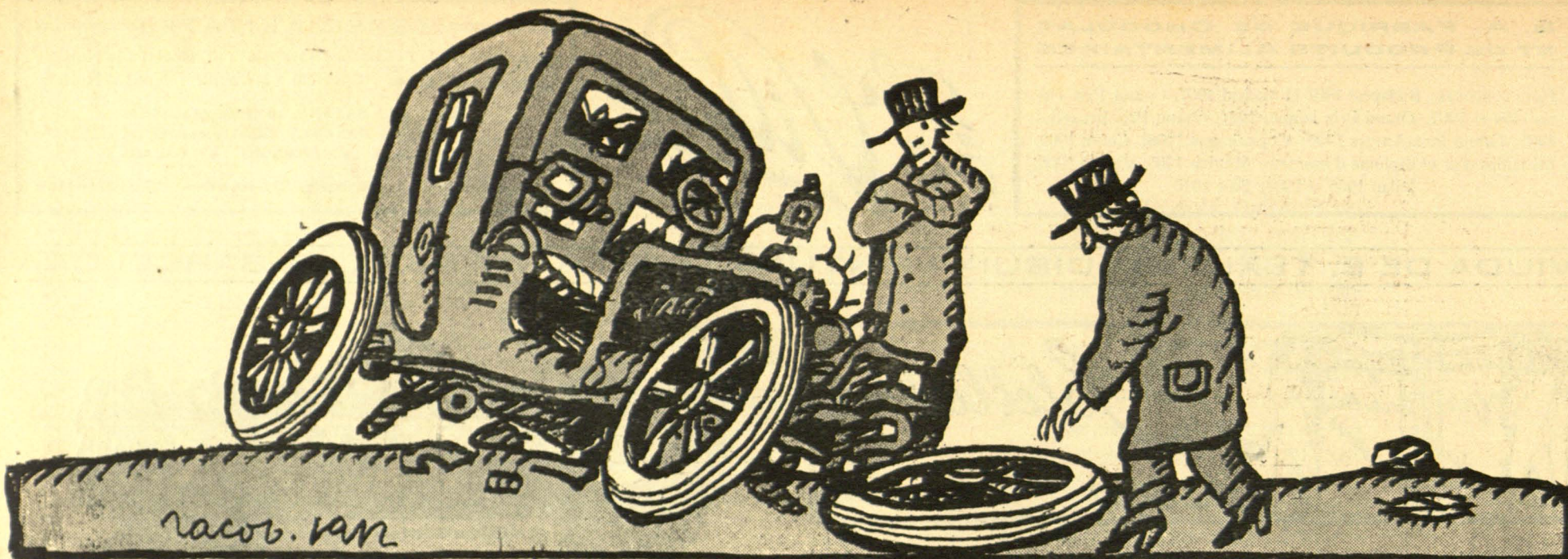
MARCS I GRAVATS
ASSORTIT INTER-
MINABLE : NINGÚ
POT DECORAR AMB
GUST LES SEVES PA-
RETS SENSE VISITAR
: AQUESTA CASA :

LA PINACOTECA

Corts Catalanes, 644 • BARCELONA

Aigua de Colonia, especialitat del Fayans Català

— Quina extranyesa! Tot destroçat i els pneumatics intactes!...

— Mira, no ho es gens d'extrany! Es que són

Neumatics CONTINENTAL

Passeig de Gracia, 61 : BARCELONA

Carrer de Sagasta, 6 : MADRID

CAMISERIA : CORBATERIA : GENRES DE PUNT : **BASTIDA** Passeig de Gracia, 18
Carrer de la Canuda, 7
REGALO UN AUTOMOBIL ALS MEUS CLIENTS
Única casa que amb preus incomparables serveix els articles de «gran chic» de Paris i Londres

CASA MAÑACH

TALLERS: BARBARÀ, 9 - TELEFON 674
DESPAIG: FERRAN, 57 - TELEFON 667
: ARQUES INCOMBUSTIBLES :
PANYS DE SEGURETAT : VISATGE

LAMPARA C

VENDES:

Rambla de les Flors, 16, entressol
BARCELONA

NOVEDATS PERA SENYORES

FRANCISCO CAPELL

LLANERIA : SEDERIA : LLENCERIA : ALFOMBRES : STORS
COBRELLITS : PORTIERS : COBRETAULES : ETC. : ETC.

Per esser fi de temporada se realisen totes les existencies
: amb el CINQUANTA PER CENT de rebaixa :

SECCIÓ ESPECIAL PERA DÒLS

CARRER DE LA CUCURULLA, 1 i 3 : BARCELONA

MAGATZEMS

DOS LEONES

SUCCESSORS D'ARTUR INGLADA I C.A (S. EN C.)

RAMBLA DE CATALUNYA, 22

Ferreteria en eines pera arts i oficis, cerra-
lleria, articles pera construccions,
mines, enginyeria i jardins

Bateria de cuina Serveis de taula, cui-
na en acer esmaltat,
alumini, aluminet i alpaca

Dagueria Extens assortit de ganivets de taula,
cuina, butxaca, camp; estisores cos-
tura, sastre, etc., etc.

Metalls d'ornament pera habita-
cions en jocs
pera portier, visillos, tovallers, etagers

Viatge i Sport Diversos articles i nove-
dats de creació recenta

Fumisteria Braserets, estufes de tots siste-
mes, calorífers, escalfa llits, fo-
gons a gas, carbó i alcool

Perruqueria Complet assortit en maquines
d'afeitar, navages, pintes, ras-
palls, suavisadors, brotxes, sabons i demés accessoris

Vendes a l'engrós en totes les regions : Vendes a la menuda

Suministre a preus especials a Hotels, Colegis, Comunitats, Hospitals,
Companyies de ferrocarrils, Empreses civils, militars i navieres ::

vocadora de l'esguard, de manera que un anunci plantat en aitals lluminoses planes sigui com la llevor sembrada en la terra catalana, aont les llevors se senten com inflamades pel foc de l'alegria i l'abundor de les cullites.

Llevor sembrada a la terra que'ns ha vist nèixer, graner curull; anunci clavat al PICAROL, botiga plena i magatzem vuidat cada dia i tornat a omplir abans

de sortir el sol, que es l'astre de la vida, la llum dels compradors i l'idol dels artistes del pinzell.

Vinguen anuncis, doncs, i'l comerç català'n tocarà'ls resultats, mentre'l PICAROL, nodrint-se d'anuncis, s'anirà fent gran i podrà mirar als comerciants d'aquesta plaça no com a pares, sinó com a dides que li han donat el pit en la seva més tendra infantesa.

EL MORO MUÇA

Dibuix den Remigi Dargallo

ISMAEL SMITH
PARIS
1911

EL NOU PRETENDENT

— Amb el seu abric i'l seu barret, la seva promesa ha d'enamorar-se per força de mi.

